2.

UZROCI KLIMATSKIH PROMJENA

2.1. Klimatske promjene su prirodna pojava

Za neke naučnike je globalno zagrijavanje isključivo - ***prirodna pojava***.

Koristeći tehnologiju neuronskih mreža naučnici, koji smatraju da je globalno zagrijavanje prirodna pojava, decidno ističu da su klimatske promjene u stvari potpuno prirodne pojave. Doista, većina naučnika smatra da je za globalno zagrijavanje kriv čovjek zato što ispušta ogromnu količinu ugljen-dioksida u atmosferu. Ali, ipak, nemoguće je sa potpunom sigurnošću tvrditi da ugljen-dioksid ima toliku moć uticaja na globalno zagrijavanje. Istraživački kompjuter je predvidio rast temperature gotovo u istom obimu koji je karakterističan i za nedostatak ugljen-dioksida, čime se može zaključiti da ugljen-dioksid nije uzrok globalnog zagrijavanja. U tom smislu naučnici napominju da je postojalo doba Srednjovekovnog toplog perioda (986–1234. godine), čije su temperature uporedive sa ovim današnjim. To je dokaz da bi se planeta zagrijala do ovih današnjih temepratura i bez obzira da li ljudi izbacuju ugljen-dioksid u atmosferu ili ne. Rast globalne temperature od 1980. godine je najviše prirodna pojava i ona će se kasnije stabilizovati onako kako se to dešavalo i u prošlosti.[45]

---

[45] http://bigportal.ba/2017/08/24/globalno-zagrijavanje-je-potpuno-prirodno/ (30.8.2017).

Klimatske promjene su sasvim prirodna pojava – stav je i čuvenog srpskog naučnika Milutina Milankovića.

Milanković je utvrdio da postoji gravitacijski uticaj drugih planeta i Mjeseca na Zemlju koji prouzrokuje izmjene „superledenih doba“ i „supermeđuledenih doba“ u periodu od oko 100.000 godina. Na temelju njegovih istraživanja, mnogi naučnici tvrde da se nalazimo pred još jednim ledenim dobom, te da je diskurs o globalnom zagrijavanju mit i obmana iza kojih stoje snažni politički i korporativni interesi. Ali, bez obzira na to, ipak je globalno zagrijavanje „odgodilo“ i „produžilo“ dolazak ledenog doba.

Kao što se iz navedenih mišljenja vidi, globalno zagrijavanje nije antropološki, nego prirodno determinirana pojava. Ona se ne može isključivo dovoditi u vezu sa čovjekovim aktivnostima, koliko sa prirodnim dešavanjima.

Pa, i pored toga što se vidi da postoje povećane temperature i da se one povećavaju, ipak svi ljudi ne vjeruju u diskurs o globalnom zagrijavanju. Gidens (Anthony Giddens) govori o ***optimistima*** i ***skepticima***.

Prema Gidensovom mišljenju ***skepetici*** su u manjini i „nalaze se u situaciji ne samo da sumnjaju u širok naučni konsenzus, već i da naspram sebe imaju čitavu industriju koja na osnovu njega nastaje“. Tako, neki od njih ističu da je globalno zagrijavanje umjereno i da nije posljedica čovjekovih aktivnosti. Klimatske promjene nisu nikakva novina jer se klima stalno mijenja. Nalazimo se u periodu zagrijavanja, kao što će poslije toga nastupiti ledeno doba. Rizicima

koje donose klimatske promjene ne treba pridavati veći značaj nego nekim drugim rizicima, kao što su siromaštvo, sida ili nuklearno naoružavanje. Živimo u „dobu strahovanja“, a rasprave o globalnom zagrijavanju su, smatraju skeptici, izraz „novog doba predrasuda“ koje liče na „masovnu paniku“ iz prošlosti a koje se odnose, recimo, na lov na vještice. Strahovanja su postala dio naše svekodnevice, ali su neosnovana, kao što su neosnovani i strahovi o „tajanstvenim i smrtonosnim“ virusima i bakterijama. Na drugoj strani, ***optimisti*** odbacuju „priču“ o „sudnjem danu“ ističući da smo zaista previše okupirani problemom bezbjednosti i da, upravo zbog toga, u svemu vidimo rizike i prijetnje što nam stvara pesimizam, strahovanja i „zle slutnje“. To je besmisleno, jer „nikad nije postojao bolji trenutak za život“ (Gardner). Gidens prihvata mišljenje optimista. „Političko upravljanje rizicima ide opasnim putem između stvaranja panike i smirivanja. Smatram da priče o sudnjem danu ne treba da shvatamo doslovno. Pre bi trebalo da na njih gledamo kao na upozorenja. One govore o tome šta bi moglo da krene nizbrdo ako ne pazimo i ne preduzimamo odgovarajuće mere“. U tom pogledu, Gidens jasno ističe da, u objašnjavanju i rješavanju problema klimatskih promjena, treba odbaciti *scijentizam*, kao rigidno vjerovanje u neograničenost razvoja nauke i tehnologije, koji su često donosili destrukciju, ali ne treba odbacivati *nauku*. Pored naučnih institucija i nauke, treba u rješavanju ovih problema uključiti političare i politiku, kao i značajne institucije parlamentarne demokratije, posebno ***građansko društvo*** i ***državu***,

koji će morati sarađivati sa raznim institucijama, ustanovama i tijelima, kao i sa „drugim zemljama i međunarodnim organizacijama“ a „sudnji dan nije više religijski pojam, trenutak polaganja duhovnih računa, već nešto što u našem društvu i ekonomiji predstoji“. I zato, ukoliko se ne stave pod kontrolu, klimatske promjene bi mogle da izazovu velike probleme. Gidens sasvim ispravno smatra da se u mnogim stihijskim procesima globalizacije nude neka racionalna rješenja ekoloških problema koji ugrožavaju život na Zemlji. U tom smislu i ističe: „Mnogo toga se može uraditi na smanjivanju emisija štetnih gasova bez dodatnih troškova. Ali oblast tehnologije je najznačajnija oblast u kojoj važi načelo da nam nagli kvantitativni porast moći koji je prouzrokovao opasnosti kojima smo izloženi može pomoći da se suočimo s njima. Novo mračno doba, novo doba prosvećenosti, ili možda zbunjujuća mešavina oba ta doba – šta nam predstoji? Ta treća mogućnost je, po svoj prilici, najverovatnija. U toj situaciji moramo gajiti nadu da će na toj vagi prevagnuti strana doba prosvećenosti“.[46]

Bez obzira na to da li neki ne vjeruju u diskurs o globalnom zagrijavanju, ipak će klimatske promjene sve više uticati na život na Zemlji.

---

[46] E. Gidens, ***Klimatske promene i politika***, Beograd, „CLIO“, 2010, str. 43-47, 273, 14, 68.

2.2. Klimatske promjene su antropogena pojava

Pored onih koji decidno ističu da su klimatske promjene isključivo prirodna pojava, postoje i oni koji smatraju da to nije tačno. Upravo, na drugoj strani se nalaze upravo oni koji smatraju da je ipak glavni uzročnik globalnog zagrijavanja antropogeni faktor, odnosno čovjek sa svojim proizvodnim aktivnostima i negativnim uticajem na okolinu. Za njih su klimatske promjene globalnog zagrijavanja – ***antropogeno determinirane***.

Dakle, za globalno zagrijavanje je kriv - *čovjek*. Upravo, čovjek je taj koji svojim svakodnevnim proizvodnim i drugim aktivnostima utiče na atmosferu, floru i faunu, vodu, zemljište, biodiverzitet. Svojim proizvodnim aktivnostima oslobađa gasove koji stvaraju efekat „staklene bašte“ *(„greenhouse effect“)* koji i dovode do zagrijavanja atmosfere.

Da je ljudska aktivnost uzrok globalnog zagrijavanja tvrdi Kanton (James Canton). Ističe da je deset najtoplijih godina bilo u posljednjih petnaest godina XX vijeka. „Za to otopljavanje postoji samo jedan uverljiv razlog: ljudska aktivnost. Zagađujemo nebo gasovima staklene bašte, uglavnom ugljendioksidom, metanom i azotnim oksidom, koje ispuštaju fabrička postrojenja, automobili i drugi izvori zagađenja. Ti

gasovi zarobljavaju toplotu u atmosferi i tako izazivaju porast temperature".[47]

Globalno zagrijavanje je stvarnost, a porast temperatura i nivoa vode u okeanima će se svakako nastaviti i u narednom, XXII vijeku. Predviđanja *Međuvladinog panela za klimatske promjene* pokazuju da će koncentracija ugljen-dioksida i drugih gasova staklene bašte do 2100. godine rasti, što će, kako se očekuje, dovesti do povećanja temperature od 1,4-5,8° Celzijusovih na globalnom nivou, a u Sjevernoj Americi čak od 3,5-7,5° Celzijusovih. Sve bi to, naravno, dovelo do ozbiljnih ekonomskih, društvenih, političkih i ekoloških posljedica.

U 1998. godini *Svjetska meteorološka organizacija* (*World Meteorological Organization - WMO*) i *Program za okolinu Ujedinjenih nacija* (*United Nations Environment Programme - UNEP*) osnovaju *Međuvladin panel za klimatske promjene UN* (*Intergovernmental Panel on Climate Change - IPCC*). Ovo tijelo okuplja veliki broj stručnjaka i naučnika iz domena različitih oblasti, kako bi se bavili problemom klimatskih promjena i na osnovu toga formulisali određene izvještaje. Njegovi članovi upozoravaju da su klimatske promjene vezane za globalno zagrijavanje i otopljavanje antropogene i katastrofične te, kao takve, predstavljaju veliku prijetnju po mir i bezbjednost u svijetu. Ističu da bi globalno zagrijavanje moglo dovesti do povećanja prosječne temperature za 4° Celzijusovih i tako ugroziti milione osoba koje će

---

[47] Dž. Kanton, ***Ekstremna budućnost: najznačajnije tendencije koje će promeniti svet u narednih pet, deset i dvadeset godina,*** Beograd, „CLIO", 2009, str. 206.

biti prinuđene na masovne migracije koje mogu dovesti i do sukoba.

Mnogi vjeruju da je globalno zagrijavanje veoma rizičan faktor savremenog doba. Ali, ima i onih koji uopšte u „tu priču“ ne vjeruju. Za njih je globalno zagrijavanje jednostavno izmišljotina, kao što je to i za američkog predsjednika Donalda Trampa (Donald Trump).

Međutim, gotovo dva vijeka (1847) prije Trampa američki kongresmen iz Vermonta, Džordž Marš (George Perking Marsh), je primijetio da sječa šuma, te spaljivanje uglja i isušivanje rijeka dovodi do porasta temperatura. Anticipirao je problem koji će se dogoditi znatno kasnije. Tada je rekao: “Temperatura u centru Londona je stepen ili dva viša od okolne zemlje. Jasno je da se klima mijenja i to zbog postupaka ljudi”. Ukazao je na antropološki problem zagrijavanja, na što će upozoravati naučnici i stručnjaci znatno poslije njega. Nije bio shvaćen, ali je ipak upamćen po lucidnom upozorenju.[48]

Američki političar nije pripadao svijetu nauke, kao što će tom svijetu pripadati veliki švedski naučnik Svente Arenius (Svente August Arrhenius) koji će takođe u XIX vijeku, 1896. godine, istaknuti da se temperatura na globalnom nivou povećava zbog sve većeg sagorijevanja fosilnih goriva.

Sa razvojem ***globalizacije*** se stvari oko klimatskih promjena globalnog zagrijavanja još više komplikuju. Globalizacija je „dovela prirodu gotovo do propasti, o čemu nam govore - kako

---

[48] http://bigportal.ba/2017/08/18/4-zastrasujuca-predvidanja-iz-istorije/ (23.8.2017).

napominje Džeri Mander (Jerry Mander) – globalne klimatske promene, smanjenje ozonskog omotača, masovni gubitak životinjskih i biljnih vrsta i gotovo maksimalni stepen zagađenosti vazduha, zemljišta i vode".[49]

Globalno zagrijavanje se odnosi na temparature površinskih dijelova zemlje, viših slojeva atmosfere, površinskih i dubljih slojeva mora i okeana, a njegovi uzroci su u tzv. ***efektu staklene bašte*** koji je povezan sa *razaranjem ozonskog omotača.* Jer, kada koncentracija ozona u ozonskom sloju rapidno opadne, pojavljuje se – *ozonska rupa.* Tada se smanjuje uloga ozona u očuvanju biosfere i regulisanju klimatskih uslova kroz apsorpciju ultraljubičastih zraka sunčevog zračenja. Već smanjenjem koncentracije ozona za 1% dolazi do povećanja ultraljubičastog zračenja na Zemlji za 2-3%. Zbog svojih genotoksičnih, mutagenih, kancerogenih i imunotoksičnih svojstava to zračenje je veoma opasno za ljudsko zdravlje.[50]

Industrijski razvijene zemlje najviše emituju gasove koji izazivaju efekat ***„staklene bašte"***, a na ovo stvaranje „efekta staklene bašte" najviše utiču gasovi kao što su: ugljendioksid 50%;

---

[49] Dž. Mander, ***Suočavanje sa nadolazećim talasom***, u: ***Globalizacija – argumenti protiv,*** (Priredili Džeri Mander i Edvard Goldsmit), Beograd, „CLIO", 2003, str. 6.

[50] M. Mišković, ***Socijalna ekologija – sa ekološkim radionicama za decu predškolskog i mlađeg uzrasta,*** Novi Sad, „Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača", 2009, str. 213-214.

hlorofluorougljovodonici 15-20%; metan 18%; azotni oksidi 10%, i ostali gasovi 2%.[51]

Porast koncentracije ovih gasova dovodi do porasta temperatura na Zemlji, odnosno dovodi do efekta „staklene bašte“ i do globalnog zagrijavanja. Da bi se efekat „staklene bašte“ i globalnog zagrijavanja smanjili, 1992. godine su na Konferenciji Ujedinjenih nacija u Rio de Žaneiru 154 države potpisale *Konvenciju o klimi* (na snagu je stupila 1994. godine). Njome su se industrijske države obavezale da će smanjiti emisiju štetnih gasova. Treća konferencija o klimi održana je u Kjotu (Kyotto) 11. decembra 1977. godine. Potpisan je *Kjoto protokol* (*Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change*) kojim su se industrijske razvijene države obavezale da će zajedničku emisiju 6 najvažnijih štetnih gasova smanjiti za najmanje 5% u odnosu na nivo emitovanja štetnih gasova iz 1990. godine, i to u razdoblju od 2008-2012. godine. Protokol je potpisalo 170 država. Iz Kjoto protokola su istupile SAD i Australija.

Dokumentom iz Kjota lideri zemalja su se dogovorili da smanje emisiju štetnih gasova za 5,2% do 2008. godine, odnosno do 2012. godine. Prihvatanje ekoloških standarda za SAD iz Davosa 2006. godine su neki američki lobisti ocjenili kao „oblačenje luđačke košulje“ jer bi to dovelo do

---

[51] Različiti su podaci o tome u kojoj veličini, kojoj količini i kolikom postotku gasovi utiču na globalno zagrijavanje. Al Gor (Albert Arnold Gore Jr.) navodi da su to: ugljen dioksid 43,1%, metan 26,7%, crni ugljenik 11,9%, halokarbon 7,8%, ugljenik i ispariva organska jedinjenja 6,7%, azotni oksid 3,8%. A. Gor, ***Naš izbor: putevi rešavanja klimatske krize,*** Beograd – Subotica, „Geopoetika“, 2010, str. 47.

usporavanja ekonomskog rasta SAD i dovođenja u pitanje njene moći u svijetu.

Industrijske razvijene zemlje su i najveći zagađivači atmosfere u koju emituju ogromne količine hemijskih i drugih štetnih supstanci koje doprinose nastanku ozonskih rupa, od kojih se jedna velika nalazi iznad Antarktika veličine teritorije SAD, što pojačava izuzetno opasno zračenje.

Iako je Kjoto protokol potpisan, ipak se rezultati tog protokola uopšte ne vide.

2.3. Klimatske promjene su mit i obmana

Da li ljudi utiču na globalno zagrijavanje, i da li ono zaista postoji? Da li je globalno zagrijavanje nekakav mit, obmana ili realnost? Da li je ono isključivi rezultat ljudskih aktivnosti, ili je tek jednostavno sasvim nužna prirodna pojava, poput ostalih prirodnih pojava?

Naučnici koji se suprostavljaju Kjotskom sporazumu decidno ističu da zaista nema nikakvih čvrstih dokaza da je globalno zagrijavanje antropogeno determinirano i da je čovjek svojim aktivnostima prouzrokovao klimatske promjene globalnog zagrijavanja. Takve tvrdnje se ne zasnivaju na činjenicama, već na sasvim proizvoljnim pretpostavkama. Istovremeno,

smatraju da je to u stvari samo paravan koji služi za efikasno *upravljanje masama*. U tom pogledu je preko 400 naučnika izradilo studiju koja je pokazala da su podaci o klimatskim promjenama izneseni u knjizi Al Gora *Neugodna istina*, kao i u istoimenom filmu - pretjerani. Oni ističu da će iza priče o globalnom zagrijavanju uslijediti razdoblje velike oskudice, što će za posljedicu imati veliki porast cijena osnovnih životnih namirnica i hrane, čime će životni standard ogromne mase stanovništva pasti, tako da će se ekonomski i socijalni jaz između bogatih i siromašnih još više povećati. S obzirom da će životni standard siromašnih još više pasti, biće prisiljeni da rade poslove pod izuzetno lošim uslovima i niskim platama kako bi mogli preživjeti. Da bi sebi obezbijedili ishranu i preživjeli, ljudi će morati raditi razne poslove u lošim uslovima uz bijedno niske plate. Problem globalnog zagrijavanja i diskurs o ljudskom uticaju na globalno zagrijavanje je potpuno izmišljen a ima za cilj ostvarenje ekonomskog i socijalnog prosperiteta i dominacije bogatih zemalja.[52]

Globalno zagrijavanje je obmana i mit, smatra dobitnik Nobelove nagrade Ajvar Gijever (Ivar Giaever) ističući da je „globalno zagrijavanje postalo nova religija“.

Drugi smatraju da je globalno zagrijavanje svojevrstan izgovor za punjenje određenih fondova, kao i za povećanje državne kontrole, a da Kjoto protokol ne predstavlja ništa drugo do u stvari prvi korak utemeljenja svojevrsne totalitarne

---

[52] https://funkymem.com/zones/klimatske-promjene-i-posljedice (10.8.2017).

vlade na globalnom nivou u okviru novog svjetskog poretka.

Čak je i afera „Klimagejt“ (2009) pokazala da su naučnici, a i neki članovi *Međuvladinog panela za klimatske promjene UN (IPCC)*, krivotvorili rezultate naučnih istraživanja kako bi „potvrdili“ gledišta da su klimatske promjene rezultat *antropogenog djelovanja*, odnosno da je ono posljedica čovjekovih aktivnosti, a ne posljedica prirodnih procesa.[53]

Klimatske promjene predstavljaju veliku obmanu, ali i plan za ostvarenje efikasne ***kontrole*** cijelog društva od strane globalnog korporativnog sistema – smatra Roza Kori (Rosa Koire).

Da bi potvrdila svoje stajalište, Kori za primjer uzima *Agendu 21* Ujedinjenih nacija, ističući da je „Agenda 21 šematski plan, akcioni plan za uspostavljanje apsolutne kontrole nad svom vodom, zemljom, svim biljkama, mineralima, infrastrukturom, sredstvima za proizvodnju, edukacijom, energijom, informacijama i svim ljudskim bićima na svetu“.[54]

Prema mišljenju Roze Kori, *Agenda 21* ne predstavlja ništa drugo nego jedan opskurni akcioni plan preotimanja svega na Planeti od strane korporativnog sistema i korporacija na čijem se vrhu nalazi ***svjetska vlada***.

U stvari, riječ je o totalitarnoj kontroli društava, država, osoba i prirode. To je taj orvelijanski cilj ***„održivog razvoja“*** kojeg pod

---

[53] Z. Latinović, ***Veliki potop ili velika prevara***, „NIN“, Beograd, 4. avgust 2011, str. 37.

[54] B. Borović, ***Dijabolični plan za porobljavanje čovječanstva***, „Geopolitika“, Beograd, novembar 2013.

plaštom „etike“, „eglitarizma“, „pravde“ i „humanosti“ propagira *Agenda 21* Ujedinjenih nacija. U tom smislu je neophodno neutralizovati opoziciju a za to efikasno služi ideološki koncept ***komunitarizma*** prema kojem individualna i socijalna prava ne predstavljaju aksiom i konstantu, već se moraju izbalansirati sa pravima zajednice. Za *Agendu 21* to je globalna zajednica na čijem se vrhu nalazi svjetska vlada koja će određivati lična prava.

Tako *Agenda 21* potpuno insistira na promjeni starog načina razmišljanja o sebi, narodu i naciji, državi i svijetu u kojem živimo. Stari način razmišljanja i staru svijest treba promijeniti i na njihovo mjesto standardizovati, formatizovati i izgraditi potpuno novu svijest i novo razmišljanje sa novim oblicima ponašanja. A, to je moguće pomoću efikasnog sredstva koje se zove – ***obrazovanje***.

U *novom svjetskom poretku* je obrazovanje u funkciji zaglupljivanja ljudi. Osobe su zamišljene kao bića koja nemaju dušu, a koje se mogu programirati isto kao i mašine. Osobe su biološki androidi na koje se uspješno primjenjuju efikasne instrumentalne i manipulativne tehnike socijalnog inženjeringa i kontrole.

Pomoću *Agende 21* UN treba standardizovati globalno obrazovanje, modelovati svijest, zaglupljivati je i njome manipulisati. Pomoću „nove svijesti“ proizvodi se „novi čovjek“ – depersonalizovana individua koja nije svjesna manipulativnog sistema u kojem živi i koji njome efikasno upravlja.

A, efikasno se upravlja zahvaljujući sistemu *obrazovanja* i ***medijima*** koji ostvaruju totalnu manipulaciju nad osobama. „U SAD odavno gledamo kako se šestogodišnjaci pretvaraju u žrtve propagandne mašinerije. Totalna manipulacija dečjih umova u učionicama: svaki magazin, film, TV program, novine i udžbenik rade na deci i nama ostalima po diktatu održivog razvoja; korišćenja zemljišta planovi, planovi za upravljanje vanrednim situacijama, planovi za sprovođenje zakona, propis hrane, ograničenja energije, zakonodavne i pravne odluke – sve nas usmerava i formatizuje da bespogovorno prihvatimo Agendu za 21. vek kao akcioni plan za egzistenciju u okviru jedinstvene svetske fašističke države. Održivi razvoj ne tiče se recikliranja, već se tiče promene razmišljanja i kontrole pravaca kojim će se ljudska vrsta kretati u budućnosti. To je uređeno pomoću globalizacije, koja u osnovi predstavlja standardizaciju svih sistema. Da bi kontrolisali svet u eri elektronike, neophodno je sve standardizovati, nakon čega možete jednostavno da manipulišete. Zbog toga imate racionalizaciju svuda u svetu, umesto nacionalnih granica. Regionalizacija predstavlja osnov rekonfiguracije sveta i idealan metod za konačno uništenje nacionalnih država“. Na taj način se uspostavlja kontrola i dominacija u društvu ***globalistana***.

Koncept održivog razvoja predstavlja akcioni globalni plan koji se provodi lokalno. A, za to su neophodne vlade i nevladine organizacije, mediji, obrazovne, kulturne i druge institucije. Kao što bi Gramši rekao, neophodno je ostvariti – ***„kulturnu hegemoniju“***.

Da bi taj idejni, duhovni, kulturni pa i politički projekat uspio, *Agenda 21* predstavlja njegov programski plan. Taj plan sadrži dva ključna elementa – ***„pametni rast“*** i prostor ***„divljine“***.

U prvom slučaju je riječ o globalističkoj ideji i projekciji izmještanja stanovništva iz ruralnih i prigradskih područja i malih gradova u prenaseljene urbane cjeline koje moraju biti više (tj. zgrade moraju biti više) i uže. Gradovi će rasti u visinu, a smanjivaće se po širini. Tako će ostati više prostora „divljini“ (nekadašnjih sela, predgrađa, šuma, livada) u kojima će ljudima pristup biti ograničen, zato što se istorijski pokazalo da je čovjek štetočina koja uništava prirodu, biljni i životinjski svijet. Zato će ljudi živjeti u svojevrsnom getu kontrolisanih i nadziranih gradova kontrolisanog i nadziranog načina života.

S obzirom da će gradovi biti prenaseljeni, u njima će, sasvim razumljivo, živjeti *frustrirane osobe* koje će život provoditi ili u *nasilju* (i zatvoru) ili u *pasivnosti* i *povlačenju* u sebe.

Tako se pokazuje da *Agenda 21* ne samo što poklanja pažnju dirigovanom, projektovanom i manipulisanom kolektivnom životu, nego posvećuje pažnju i individualno *programiranom životu*. Projekat depersonalizacije ne bi bio potpun kada se ne bi odredili kvantitet i kvalitet potrošnje hrane, vode i zemljišta. Ljudi će tačno znati koliko će moći (i smjeti) jesti i piti, i kakav će im moći biti pristup resursima, hrani i vodi. Od biotehnologije će zavisiti proizvodnja vode i hrane što i jeste nastavak eugeničkih planova, tako da se

ozbiljno može govoriti o vezi između Hitlerove biometrike i *Agende 21*.

Dakle, ljudi će živjeti potpuno standardizovano i apsolutno programirano. Živjeće u nekoj vrsti savremenog, novog *koncentracionog logora*.

Zabraniti ljudima da slobodno koriste prirodu i prirodne resurse, ograničiti im kretanje i zabraniti im izražavanje političkog neslaganja, zapravo značilo bi živjeti u jednom apsolutno totalitarnom svijetu punom stvarnih i virtuelnih ograda.

Za ilustraciju opisa takvih ograda navešćemo zanimljivo gledište Naomi Klajn (Naomi Klein): „Neke od ovih ograda nije lako zamijetiti, ali one svejedno postoje. Virtualna se ograda uzdiže oko škola u Zambiji kad se, na savjet Svjetske banke, uvede `pristojba za korisnike` koja stavlja nastavu izvan dosega milijuna ljudi. Ograda se uzdiže oko obiteljske farme u Kanadi kada politika vlade pretvori poljoprivrednu proizvodnju na malo u luksuz kojeg si, u okruženju tvorničkih farmi i drastičnog pada cijena robe, nitko ne može priuštiti. Postoji stvarna, makar i nevidljiva ograda koja se uzdiže oko čiste vode u Sowetu, kada zbog privatizacije cijene lete nebu pod oblake, a stanovništvo se prisiljeno okrenuti zagađenim izvorima. A postoji i ograda koja se uzdiže oko same ideje demokracije kad se Argentini kaže da će dobiti zajam Međunarodnog monetarnog fonda samo ako dodatno smanji troškove, privatizira još resursa i ukine podršku lokalnim granama privrede, sve to usred ekonomske krize koju je upravo takva politika produbila. Ove su ograde, naravno, stare

poput kolonijalizma. `Takvi su lihvarski postupci postavili rešetke oko slobodnih naroda` napisao je Eduardo Galeano u *Otvorenim venama Latinske Amerike*... Istovremeno su na udaru neke krajnje neophodne ograde: u navali za privatizacijom, srušene su gotovo sve granice koje su nekoć postojale između mnogih javnih i privatnih prostora, zadržavajući, primjerice, reklame izvan škola, profiterske interese izvan zdravstva, ili sprečavajući novinske podružnice da djeluju tek kao promotivno sredstvo za druge posjede svojih vlasnika. U svaki je zaštićeni javni prostor izvršena provala, samo da bi ga nakon toga tržište ponovno ogradilo. Još jedna granica od općeg interesa kojoj prijeti ozbiljna opasnost jest ona koja razdvaja genetski modificirane usjeve od usijeva koji još uvijek nisu prepravljeni. Gigantski su proizvođači sjemena toliko loše osigurali susjedna polja od dolijetanja svojega modificiranog sjemenja, njegovog ukorijenjavanja i unakrsnog oprašivanja, da u mnogim dijelovima svijeta konzumiranje hrane koja nije genetski modificirana više čak nije niti moguće – cijela je zaliha hrane kontaminirana. Čini se da ograde koje štite opće interese sve brže nestaju, dok se one koje ograničavaju naše slobode uporno množe”.[55]

Za neke teoretičare aktuelni diskurs o globalnom zagrijavanju i klimatskim promjenama prouzrokovanim djelovanjem čovjeka, predstavlja laž i obmanu.

Tako tvrdi i Lord Kristofer Monkton (Lord Christopher Monckton) koji decidno ističe da je

---

[55] N. Klein, ***Ograde i prozori: dopisi s linija fronte spora o globalizaciji,*** Zagreb, „V. B. Z.“, 2003, str. 10-11.

globalno zagrijavanje jedan od mitova *Novog svjetskog poretka*, a da je diskurs o klimatskim promjenama dio plana koji ima za cilj potpuno porobljavanje čovječanstva i njegovo „satjerivanje“ u gradove i „istrebljenje“.[56]

Kroz proces preuzimanja resursa i kontrole svih aspekata ljudskog života, propisanog *Agendom 21* Ujedinih nacija, vladari Novog svjetskog poretka treba da ukinu demokratiju i obezbijede totalitarnu vladavinu.

Zadatak koji je postavljen odnosi se na to da treba „dokazati“ da postoji fenomen „globalnog zagrijavanja“ koji je prouzorokovan povećanjem koncentracije ugljen dioksida u atmosferi kao posljedice ljudske proizvodne aktivnosti. U tom smislu su organizacije UN-a, kao što su *Svjetska meteorološka organizacija*, *Međuvladin panel o klimatskim promjenama* i *Program za zaštitu prirodne sredine*, okupile brojne korumpirane naučnike koji imaju zadatak da svoje „dokaze“ temelje na „naučnom“ autoritetu što bi poslužilo kao dobro pokriće uvođenja *Agende 21*.

Monkton ističe da tajna upotreba klimatskog i meterološkog oružja dovodi do promjene klime proizvodeći uragane, ciklone, tornada, suše, poplave. Globalistički prevaranti fabrikuju naučna istraživanja koja pokazuju da globalnog zagrijavanja planete Zemlje nema, te da emisija CO2 nije bitan uzrok zagrijavanja.

---

[56] http://www.novi-svjetski-poredak.com/2015/03/12/lord-christopher-monckton-ovo-je-plan-za-potpuno-porobljavanje-covjecanstva-njegovo-ukljucivanje-u-mega-gradove-i-istrebljenje/ (6.5.2016).

Globalno zagrijavanje ne postoji jer, ako se uzmu u obzir toplote u periodu bronzanog doba, egipatskog carstva, te ukoliko se u obzir uzmu minojsko, rimsko ili srednjovjekovno toplo razdoblje, vidjeće se da je vrijeme danas hladnije nego što je bilo u pomenutim periodima - tvrdi Monkton.

Najveći stepen globalnog zagrijavanja, od kada se temperaturni rekordi mjere termometrom, je bio prije industrijske revolucije, u periodu od 1695-1732. godine, kada se temperatura povećala za 2,5°C, a ekvivalentno je iznosila 4°C po stoljeću. Ako se u obzir uzme period od kada se temperature mjere najrazličitijim načinima instrumentalnog mjerenja, onda se pokazalo da je najveći rast zagrijavanja zabilježen u periodu od 1974-2006. godine, i da je porast temparature bio ekvivalentan rastu od 2°C po stoljeću. Dakle, globalnog zagrijavanja nema, kao što ga nema ni poslije tog perioda. Takođe, ni teorija zagrijavanja uzrokovanog CO2 nema potvrdu u realnosti. Naravno, mediji o ovome ne pišu jer su uključeni u mehanizam instrumentalnog manipulativnog postupka modelovanja svijesti ljudi neophodnog za provođenje *Agende 21* Ujedinjanih nacija i uvođenje Svjetske vlade. To je put uspostavljanja totalitarne vlasti čemu služe i institucije Ujedinjenih nacija.